

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Begunstigelser for Driftslaaneforeninger for mindre Jordbrugere paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5985; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5281).

Sagen sættes til Forhandling.

Samuelson: Ogsaa dette Lovforslag er behandlet meget omhyggeligt i Færøernes Lagting og er vedtaget af Lagtinget. Ministeren har været saa elskværdig at fremsætte det for dette høje Ting saa at sige i Lagtingets Affattelse, og dermed er det givet, at jeg, som i Lagtinget har sluttet mig til Lovforslaget, meget varmt kan anbefale det til Gennemførelse ogsaa her i dette høje Ting. Jeg vilde ønske, det kunde gennemføres meget snart.

Larsen (Bjerre): Af Forhandlingen om det foregaaende Lovforslag blev man klar over, at de Forhold, der hersker paa Færøerne, er højst forskellige fra Forholdene her i Landet, og at Færingernes Levevis og Levevilkaar er forskellige fra Forholdene hernede. Det er derfor naturligt, at der søges gennemført noget, som kan tilsikre Færingerne at komme med ind i en Udvikling, der gaar i Retning mod, om jeg maa sige, mere Fremdrift og mere Produktivitet, saaledes at deres økonomiske Kaar kan forbedres, og som et Led netop i dette vil Lovforslaget om Begunstigelser for Driftslaaneforeninger for mindre Jordbrugere paa Færøerne nok kunne faa Betydning. Derfor kan ogsaa jeg tilsiige mit Partis Medvirkning til Fremme af Lovforslaget.

Der er dog enkelte Punkter, som jeg kunde ønske ændret. Loven bygger paa Lov Nr. 62 af 18. Marts 1925 om Begunstigelser for Driftslaaneforeninger for mindre Jordbrugere herhjemme. Laanene ydes til Køb af Heste, Kreaturer og Svin samt til Arbejdsvoogne og Markredskaber, men der tilføjes her for Færøernes Vedkommende ogsaa Faar og Geder, hvilket er naturligt efter Forholdene deroppe. Loven gælder kun for 3 Aar, medens Loven hernede har Gyldighed i 10 Aar. Rentefoden er den samme og ligeledes Laanenes Størrelse i Forhold til Garantikapitalen, nemlig 80 pCt. Laanene er afdragsfri et Aar, hvorefter de afdrages med en Tiendedel aarlig.

Da de nugældende Driftslaaneforeninger har virket et Par Aar, og jeg har haft

Lejlighed til at se, hvorledes de virker, idet jeg har den Ære at være Formand for en ret stor Forening i Jylland, vil jeg gerne fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende selve Loven om Driftslaaneforeninger. Jeg vil dèr for det første sige, at det havde været ønskeligt, om Renten under de herskende Kriseforhold var noget mindre. Den er fastsat til 4½ pCt., hvilket bevirker, at der i Foreningerne maa tages mindst 5½ op til 6 pCt., for at de nødvendigste Administrationsudgifter kan dækkes.

Efter min Mening gælder det om, at disse Penge, der fortrinsvis ydes som Laan til dygtige og energiske mindre Jordbrugere, der mangler den fornødne Driftskapital, fremskaffes til den lavest mulige Rente. Det forekommer mig derfor, at den tidligere Landbrugsminister, det ærede Medlem Hr. Bording, absolut saa rigtigt, da han i det forelagte Kriselovforslag nedsatte Renten for Driftslaaneforeninger til 3½ pCt., et Forslag, hvis Gennemførelse vilde være blevet hilst med Glæde af Tusinder af mindre Landbrugere Landet over, som Forslaget tilsigtede at hjælpe. Jeg henstiller derfor til den højtærede Landbrugsminister, at det foreliggende Lovforslag ændres saaledes, at Renten sættes til 3½ pCt., og jeg fordrister mig derefter til at tro, at det samme eventuelt ved en Ændring i den gældende Lov ogsaa kunde blive gennemført herhjemme.

For det andet vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister, at Bestemmelsen om, at Staten yder de 80 pCt. i Laan af den tegnede Garantium, udgaar, og at der i Stedet ydes Laan fuldt ud for den tegnede Garantium. Mange har staaet noget uforstaaende overfor dette Forhold, og jeg synes med Rette. Jeg vil ogsaa sige, at Garantitegningen Landet over har lidt noget ved, at man ikke har faaet fulde Laan for den tegnede Garantium.

Som det tredje og sidste vil jeg gerne henstille, at Bestemmelsen om Statens Dækning for de i Foreningerne fremkomne Tab ændres saaledes, at det i hvert givet Tilfælde sker, uden at den af Foreningerne selv opsparede Reservefond maa afleveres som første Dækning. Saaledes er det nu. De forsigtige, med økonomisk Overblik ledede Foreninger har ingen Interesse i at fortsætte med at opspare en Reservefond, naar den skal bruges til Dækning af Tab, forinden Staten træder til. Det burde derfor i Lovforslaget fastslaa, at Staten dækker Halvparten af de fremkomne Tab, uden at Foreningens opsparede Reservefond røres.

Jeg tillader mig at henstille til den